

REVITALIZACIJA IN VSEBINSKA OBOGATITEV OBMOČJA PROJEKTA EPIC DISTRICT (GO! 2025) V NOVI GORICI

Idejna zasnova javne parkovne površine z lokalno kulinarično ter turistično ponudbo in površinami namenjenim športnim aktivnostim, sprostitvi ter uživanju v naravi.

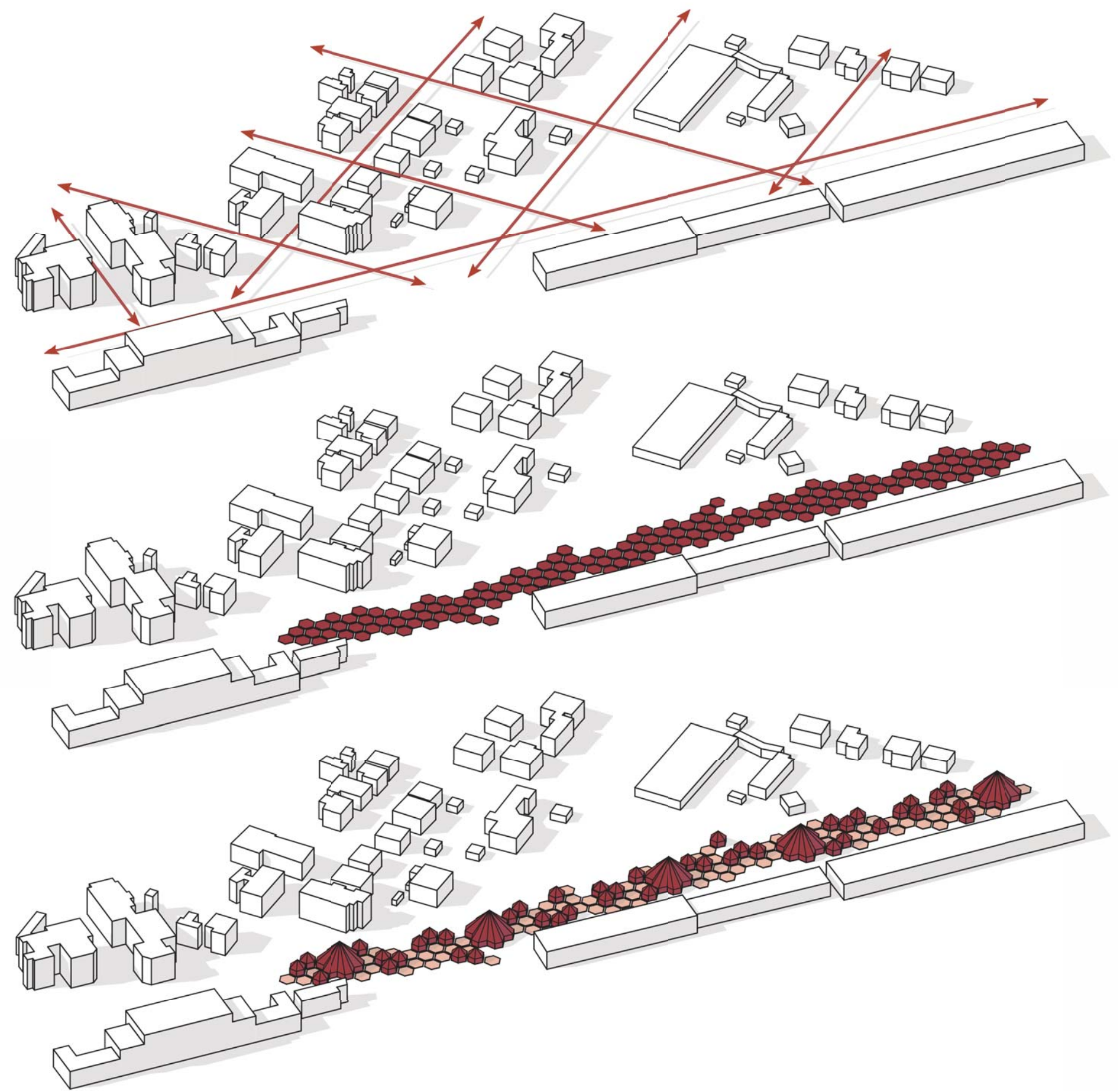
avtorica: Sara Mask

mentor: izr. prof. mag. Alessio Prinčič, univ. dipl. inž. arh.; somentor: strok. svet. Paulo A. Barbaresi, univ. dipl. inž. arh.

Magistrsko delo predlaga preureditev degradiranega območja ob železniški postaji Nova Gorica v urejno javno mestno površino. Oblikovno gre za sanacijo in preoblikovanje obstoječega travnika v parkovne in komercialno-kulturne površine z dodanimi novimi volumni v obliki sestavljivih paviljonov.

S predlogom revitalizacije obmejnega območja in vsebinske obogatitve z dodajanjem programske bogatih sestavljivih paviljonov želim podati primer dobre prakse, kako lahko obmejna mesta skupaj načrtujejo, usklajujejo in realizirajo kulturne strategije in dobro celotne družbe. S tem bi obmejno območje vrnilo ljudem z namenom povezovanja različnih kultur in generacij.

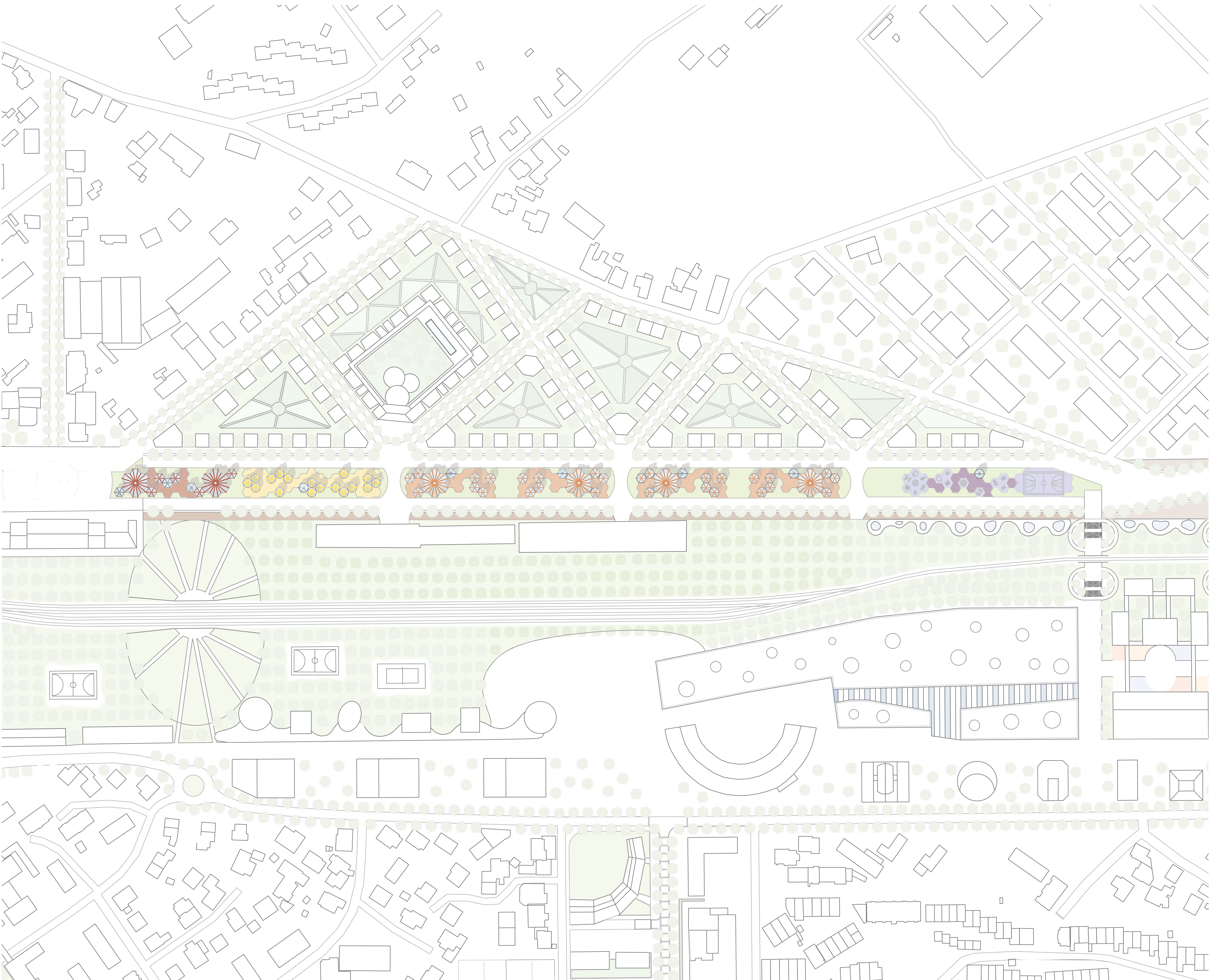
Glavni pomen podane rešitve je ustvariti skupni prostor obeh mest, ki bi ju med seboj povezal in tako ustvaril nov prostor za medkulturno in medgeneracijsko druženje. Novo nastali prostor bi služil kot nekakšen lobi, ki združuje skupne funkcije obeh mest, tako bi tukaj našli skupni trg, lokalno tržnico, stalno razstavo, ki opisuje življenje ob meji ter skupni park, ki postane zeleno srce somestja. S tako rešitvijo bi omogočila sanacijo neizkoriščenega prostora med obema mestoma, ki trenutno deluje kot rana v prostoru in mesti med seboj razdvaja. Poleg tega pa bi znotraj parka umestila programsko bogate paviljone, ki bi odgovarjali tako na potrebe prihajajoče Evropske prestolnice kulture, kot tudi na potrebe lokalne skupnosti. Z medsebojnem povezovanjem paviljonov šesterokotne oblike bi prostoru tako dala novo drugačno identiteto, ki tudi simbolično spodbuja pomen združevanja nekdaj ločenih mest.

Shematski prikaz ideje zasnove urbanizma z rastrom šestkotnikov

Svoj projekt sem umestila v sklop obsežnejšega masterplana, ki so ga zasnovali v seminarju Prinčič v študijskem letu 2021/2022 s sodelovanjem z Občino Nova Gorica in podjetjem Trimo. V masterplan so vključili tudi del Nove Gorice in Gorice, kjer so na novo zastavili prometne povezave obeh mest ostalimi deli držav in Evrope. Njihova zasnova je predvidela tudi v postavitve povezave obeh mest med seboj preko zelenega parka in podhoda tik ob železniški postaji. Prav na ta zeleni park ter podhod sem tudi sama navezala svoj projekt, ki sem ga umestila znotraj parka, in sicer zahodno od Kolodvorske poti. Tako s svojim programsko bogatim parkom zapolnim rano v prostoru, ki je nastala zaradi ločenega razvoja mest po grobo zarisani meji po drugi svetovni vojni. Nastalo bo zeleno srce somestja, ki ga zapolnim s čisto svojo izstopajočo tipologijo. Za šesterokotno obliko paviljonov sem se odločila zato, ker sem hotela prostoru povrniti nekdani pomen stare arhitekture. Kajti prav za zabavo, klepet in srečevanje so jih uporabljali tudi v času Habsburške monarhije, ko je le ta vladala na območju Goriške. Urejeni vrtni z bogato botanično zasaditvijo, sprehajalnimi potmi in vrtnimi paviljoni so bili v takratnem času obvezni dodatek k vsaki premožnejši hiši. V paviljonih je prihajalo do izmenjevanja idej, spoznavanja kulture in druženja ob glasbi. Goričanom sem želela poustvariti prav takšen kraj, kjer bi se na zelenih površinah, trenutno degradiranega območja počutili varno, izmenjevali bi lahko informacije se družili in imeli možnost prisluhniti koncertom ter uživati v bogati lokalni gastronomski in kulturni ponudbi. Z združevanjem paviljonov, sem ustvarila kompleksne objekte, ki se hkrati razlikujejo od tipologije gradnje na širši lokaciji, kar jim daje svojo lastno identiteto. Ta drugačnost daje projektu razpoznavnost, saj se želim s tem približati ideji velikih svetovnih razstav iz preloma stoletja (19. in 20. stoletje).

Z realizacijo mojega projekta, bi rešili problematiko, ki desetletja muči domačine obeh Goric. Z ureditvijo prostora, ki bi imela svoj namen in postavitvijo mojih namenskih paviljonov bi ta del mesta zaživel in bi bil urbanistično in arhitekturno bolj zanimiv za meščane. Svoj projekt sem zastavila tako, da bi območje nekdane Transalpine delovalo kot zeleni park med Gorico in Novo Gorico, ki fizično poveže obe mesti. Erjavčeva ulica in Ulica San Gabriela že sedaj tvorita povezovalno diagonalo in magistralno cesto, ki je tako povezovalna os obeh mest in držav. Z vzpostavitev prehoda skozi park, pa bi staro Gorico direktno povezala s centrom Nove Gorice vzdolž Rejčeve ulice, ulice z urbanim pridihom in vzdolžnim trgov. Kolodvorska ulica pa tako postane hrbenica - glavna avenija, nosilka novega razvoja in mojega projekta. Če želim mesti oživeti, ju moram narediti prepoznavni in edinstveni. Z umestitvijo mojega projekta se dvigne urbanizem med mestoma, zaživi neka nova kulturna in javna površina, ki nudi udobje in skupno točko druženja. Takšno udobno mesto in okolje, ki kar kliče k preživljanju skupnega prostega časa, bo omogočilo, da Gorici skupaj zacvetita.

Predlog umestitve projekta v prostor, kot del obsežnejšega masterplana

